

Székegy Közelet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:

Hétsz évre 70 leu, félévre 35 leu, negyedévre 18 leu.

Egyes szám ára 1'50 leu.

Felelős szerkesztő:

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.

Telefonszám: 34.

Megjelenik minden vasárnap.

A német dac,

fegyelméleten egységes, ellenállásra kész makacsság, meg a francia hév, fegyverkezettesség és sikerre törő makacsság még mindig folytatja megkezdett kemény küzdelmét.

A német bányaművek vezetői inkább készek a lefogattatást, haditörvényszék elé állíttatást elviselni, a munkások pedig részben sztrájkolással, részben passzív rezisztenciával fejtenek ki ellenállást; de abban mindnyájan egyek, hogy a leigázó francia akaratnak nem hajlandók engedelmessé válni. A franciák viszont ezzel szemben szigorítják eddigi intézkedéseiket, emelik megszálló csapataik számát s pár napon belül a megszállást — állítólag — Koblenzig akarják kiterjeszteni. Általában olyan intézkedésekre ragadtatják magukat, hogy azok már nem mind találkoznak saját kiválóbb fiaik egy-némelyikének (Sarrail tábornok, Picard tanár) helyeslésével sem. Az angol politika részéről meg — ugyancsak: állítólag — egyenesen a versaillesi szerződés megsértéséről, semmissé válásáról beszélnek, a francia magatartás következtében.

Egyebekben azonban — néhány kezdetben elhangzott, de aztán módosított harciasabb kijelentéstől eltekintve — a többi országok egyelőre csak páholyban ülő, néma szemlélői az izgató küzdelemnek. Azt kell remélnünk, hogy újabb beavatkozás ne is történjék; a két közvetlenül érdekelt fél a porondon hadd birkózzék végig maga. El sem képzelhető, hogy esetleges beavatkozásokból mennyi rettentő bonyodalom, milyen újabb véres cirkusz keletkezhetnék.

Minden jótét-lelek dicsérje az Urat, hogy az európai világ többi részének sorsát kezükben tartó politikai hatalmasságok ilyen lépésre ne is gondoljanak!

A közigazgatási bizottság újalakítása. A vármegyei közigazgatási bizottság választott, illetve kinevezett tagjainak megbízatása lejárván, a vármegye prefektusa tagokká nevezte ki a következőket: Szöllősi Ödön dr., Mezei Ödön dr., Hlathy Miklós, Andreas György, Papp Zakor Endre (uj), id. Kovács Dénes (uj), Pál István (uj), Vajda Ferenc (uj), Elek Dénes dr., Gyárfás Pál dr. A bizottság tagjai ezeken kívül, természetesen, akiket a bizottsági tagság, a törvény szerint, hivataluknál fogva illet meg.

Az ifjuság

a legdrágább kincs, a kincsek kincse. Ezt a nagy igazságot már az ókorban a pogány Kornélia felismerte, amikor az ékszerrel, drágaságai után tudakozódó barátainak, — a gyermekeire mutatva — ezt mondotta: ezek az én kincseim, ezek az én drágaságaim.

Már az ókori népek, különösen pedig a görögök és rómaiak, nagy gondot fordítottak az ifjuság nevelésére. A görögöknél a testi nevelés, a rómaiaknál az értelmi képzés lépett előtérbe. Az újabb kori pedagógia egyesítette a görögök és rómaiak nevelési elveit, azt tűzve ki feladatul, hogy az ifjuságot úgy testileg, mint szellemileg ki kell művelni. Azonban egyik nevelést sem szabad a máéik rovására egyoldalúvá tenni, hanem a kétféle nevelésnek egymással összhangzásban, harmóniában kell lennie.

Az ifjuság helyes irányu nevelésért a háboru előtti időkben nagy-szerű pedagógusok szállottak sikra, kiknek elveit az államok, egyházak elfogadva gyönyörű iskolákat, a higiénia mindenféle követelményeinek megfelelő nevelőintézeteket létesítettek. Városunkban is több szép iskola épült úgy, hogy egyidőben városunkat iskoláinak nagy száma miatt székely Athénnek nevezték. Ezek a gyönyörű épületek most is meg vannak, de most nem annyira a túlzulottságtól, mint inkább az elnéptelenedéstől kell tartanunk, mert a megváltozott viszonyok miatt a taníttatás nagyon megrágult, aminek a költségeit sok szegény szülő nem tudja fedezni.

Iskoláink elnéptelenedését mindenképpen meg kell akadályozni és lehetővé kell tenni, hogy a szegény, de jó tehetségű ifjak ezután is tanulhassanak. Ennek elősegítése céljából nagy feladat vár a magyar társadalomra, városunk közönségére. Olyan feladat, amelynek mindenféle önző célt és melléktekintetet háttérbe kell szorítani. Az iskolaügy nagyfontosságú kérdésért, a magyar ifjuság további zavartalan neveléséért már több városnak a közönsége példaadóan lépett sorompóba. Adataink vannak arra, hogy vannak magyar városok, ahol a tehetősebb, jobb módú polgárok 50—100 tanuló egész évi élelmezését vállalták magukra. Más helyen pedig a farsangi szórakozásról, a bálozásról mondanak le és a bálozásra szánt költséget fordítják a szegény tanulóknak segélyezésére. Zsidó polgártársainknál is meg van az a jó szokás, hogy szegény hitsorsosok fiát közköltésen taníttatják. Román polgártársainknál, amíg ők voltak kisebbség, a bankok elengedhetetlen köteleességüknek tartották évente sok ezret áldozni kulturális szelokra.

Nekünk is tehát az iskolaügyet homlokterbe kell helyeznünk. Nekünk is minden áldozatot meg kell hoz-

nunk, hogy fajunk és az ország számára becsületes, kötelességtudó, jellemes ifjuságot nevelhessünk. A napokban falragaszok tűnnek a szemünkbe. A főgimnázium fog invitálni az ifjuság halhatatlan költőjének, Petőfinak az ünnepére. Ne haladjunk el közönbösen e hirdetések mellett, hanem készüljünk és legyünk ott mindnyájan szombaton a főgimnázium Petőfi ünnepén. S mikor a magyar Tirteusz nagy dicsőségére és sok szenvedésére gondolunk, nyissuk meg az erszényeinket a mi szegény tanuló ifjainkért, fejjünk drága kincseiért, hogy tanulmányukat anyagi gondoktól menten folytathassák. És ne feledjük, hogy minden faj addig él, amíg művelt, tetterős ifjak léphetnek a munkában kifáradt öregek helyébe.

Európa

közgazdasági életét régóta rettenetes válság fenyegeti. A munkanélküliség, a nagyfokú pénzhiány minden országban olyan mérveket öltött, hogy súlyos gondokkal terheli nem csak a népet, hanem a gazdasági intéző köröket is. A bankok s ükkelésége, a súlyos adók behajtása és a még mindig tartó valutaromlás teljesen megbénította úgy a vásárlási kedvet, mint az ipari befektetéseket. Minden országban csak a bizonytalanság uralkodik és ez a bizonytalanság kétségessé teszi az ipar és kereskedelem vállalkozását és további fejlődését. A nagy ipari vállalatok bár rendelkezéssel bőven el vannak látva, mégis redukált munkás-létszámmal dolgoznak, mert a pénz hiánya, a magas kamatláb, a bankok spekulációja csúrájában megfojtják a vállalkozást és a termelést tőkék arányában szervezik át.

Ezek a szomorú jelenségek, amelyek minden országban, úgy győzők, mint legyőzöttek között, egyformán jelentkeznek, idézték elő a nagyfokú munkanélküliséget, amelynek eredménye a mai gazdasági válság. Ebben a rettenetes gazdasági válságban, amelyben tojástáncát járja a nagy ipar és a kereskedelem, éppen olyan nehéz viszonyok között küzd a kis ipar.

Kis iparunk az egész országban békeidőben is tökeszegénységben szenvedett, reá volt utalva a bankokra vagy egy-egy kereskedő hitelére, amelynek kamatai mindig olyan magasak voltak, hogy mikor a szegény kis iparos számadásait megtette, csak a száraz kenyérre való maradt meg rajta. Kis iparunk a háborus években kezdett lendületet venni. A nagy ipar nagyobb részének hadi iparrá való átváltozása folytán: termelése csökkent s a keresletet a kis ipar kezdte ellátni. Ennek következtében egyes iparágaknál a kereslet is megduplázódott; egyrészt az árak folytonos emelkedése, másrészt a nagy fogyasztás miatt. A kis iparos évtizedes nyomorúságos anyagi helyzete kezdett javulni, a jólét bekacsintott elhagyottknak vélt, szegényes-

otthonába és ezzel a jóléttel kezdett az önérzete és némileg: tekintélye is emelkedni. Az ipar fellerdülésével a kis iparos kedvezőbb kereseti viszonyok közé jutott. Földes keresetét a fogyasztástól elvonva, félre tette a jobb időkre; számolva azzal, hogy majd az idők változával megtakarított pénzét családjá boldogulására felhasználhatja.

Az idők változtak, de nem hozták meg a kis iparra a megújodás, fejlődés korszakát. A nehéz gazdasági viszonyokkal előtérbe nyomul egy aggodalommal telt jövő, amely a romlást és pusztulást hordozza méhében. Jelen máris (mint készülő vihar) mutatkozik. A pénz rettenetesen drágul, kamatai olyan arányban emelkednek, mint amilyen arányban a pénz romlik. Ipari befektetések a bizonytalan jövő miatt nincsenek, a nagy ipar pénz hiányában gyengül, redukálja üzemét. A munkanélküliség minden országban ijesztő arányokban növekedik, az ipart és kereskedelmet, teherbíró képességén felüli megadóztatása súlyos válságba sodorja. A kis iparos kénytelen feles-tékéhez nyulni, amelyet jobb időkre tett el és mindennapi jelenség, egyúttal szomorú tünete a gondterhes időknek, hogy újabban a bankok előszobái kölcsönért folyamodókkal vannak tele.

Sötét, pusztító jelenség ez. És most előtérbe nyomul a kérdés, hogy ilyen viszonyok között meg tud-e birkozni kis iparunk e súlyos válsággal?

A kéréshetetlen mostoha sors, mint egy tiltó parancs mutatkozik előttünk és jelzi, hogy kis iparos légy takarékos, becsüld meg megszerzett javaidat, könnyelműen ne pazarold el, mert e rettenetes időkben szükséged lesz arra. Jaj annak, aki a végzet intő szavát meg nem érti. Minden kis iparosnak látnia kell a súlyos viszonyokat azon, hogy pár hónaptól fogva mennyire megcsappant keresete, éppen abban az időben, amely máskor kis iparunk legjobb és legnagyobb szezonja volt. És ha lelkiismeretesen számítást tesz, látni fogja, hogy az a kis tőke, amelyre idáig támaszkodott, mit jobb időkre félretett, lassan-lassan csuszik ki keze közül.

Még meggondolni is rettenetes, hogy mi lesz kis iparunkból, ha újból visszasüllyedünk a régi gazdasági válságba, mikor hitvány pár száz korona kölcsönért több ezer korona raktárakat és tucatszámra menő hitelképes kezéseket kellett állítani.

Mi lesz velünk kis iparosokkal, ha újból abba a helyzetbe kerülünk, segítség és támasz nélkül? Mert lássa be minden kis iparos, hogy magunkra vagyunk hagyatva és nincsen segítő kéz, mely e súlyos válságból kivezessen.

Ezeket a vészterhes időket csakis szigorú takarékossgal lehet átküzdeni. Az életmódotokat, költségeket az idők mostohaságához kell szabniok, hogy romlásukat elkerülhessék. Ha ezt nem ismerik fel és könnyelműen bánunk vagyonunkkal, gazdasági romlásuk elkerülhetetlen. És akkor? Akkor az ilyen újból veheti kezébe a vándorbotot, megkezdődik a kálvária, itt hagyva a

kedves, békés otthont, szép családot, amelyet talán okosabb gazdálkodással meg tudott volna menteni a végpusztulástól. Elindul új hazát keresni, új életet kezdeni, hogy nemsokára az új haza földjén, ahol boldogulását fellelni vélte: egy kis névtelen sirhalom jelezze azt, hogy egy jobb sorsot érdemelt, de gazdálkodni nem tudott boldogtalan ember fekszik ott. A mai kor intő szava pedig azt mondja: kis iparos, csak addig maradhat gazdasági tényezőnek, amíg tőkéd erejénél fogva felszínen tarthatod magad.

Nagy János.

Levél a Szerkesztőhöz.

Kedves Szerkesztő Ur!

Megmondom őszintén. Nem igen szeretek a mesterségemről írni. 18 éve mindig büntető ügyekben, mindig kisebb-nagyobb tragédiákban dolgozni, azoknak rugóit boncolgatni, éppen elég, hogy az ember idegeit megviselje. Épp azért, mihelyt vége a hivatalomnak, vagy muzsikálok, vagy gazdálkodom, vagy festek, vagy kis lányomban gyönyörködöm. Szóval: nem szeretek a hivatalon kívül bűnügyekkel foglalkozni. Ha most mégis bűnügyről írok, annak az az oka, hogy vannak benne olyan momentumok, amelyek épp úgy felvidítják az ember lelkét, mint ha egy Spulusz-tárcát olvasna, vagy egy humoros tárgy moziképet nézne meg. Ime az eset:

Még annak idején megírta Szerkesztő Ur, hogy az itteni törvényszék Sárközi Jánost és társait, akik mint kőborcigányok az elhálalusi határ mellett elhaladva, a legelőre kicsapott lovak közül 5 darabot elloptak, 1—1 évi börtönrre ítélte. Időközben újabb feljelentések érkeztek a lólovaj cigányok ellen az itteni ügyészséghez, amely az újabb és széles mederben folytatott nyomozás során megállapította, hogy a cigányok óriási „szakértelemmel”, mondhatni „üzletszerűen” folytatták a lólopást. Azonban valószínű, hogy az ügyészség buzgó és eredményes munkájáról valahogy értesült Sárközi-mester, mert Farkas György nevű társával együtt elhatározta, hogy a legközelebb kínálkozó alkalommal bucsut mondanak a fogháznak, minden jelelmentkezés mellőzéseivel. Az alkalom nem soká várattott magára, mert e hó 22-én egy fogházór kíséretében fát vágtak, s egy őrizetlen pillanatban úgy ellillantak, mint a kámfor.

Azonban mit hoz magával a véletlen? Ugyanaz nap délután Simó József ügyészségi irodatiszt, Bozán fogházfelügyelő és még egynehány vadász rókára lestek a közeli erdőben, s miathogy Sárköziéknek halvány sejtelmük sem volt a rókavadászatról, egyenesen ezen erdő felé irányították gyors lépteiket, s a sikerült szökés feletti örömlükben vígan dudorászták a közismert nótát: „Árnyas erdőben szeretnénk élni nyáron át, mert nekünk a fogházkonyha gyenge koasztot ad”. Azonban elképzelhető a cigányok megremülése, amidőn a hón óhajtott árnyas erdő szélén az ügyészségi irodatiszt töltött fegyvere fogadja őket. Mozivászokra kívánczó elképedés! „Halt, álljatok! mert lövök”, s a következő percben már töltött fegyver csöve előtt marsirozik a két letört cigány. Azonban ha valaki azt hiszi, hogy Sárközi mester csak olyan könnyen megalkuszik a csalfa sorssal, az nagyon téved. Mert amidőn Sárközi hallja, hogy Simó irodatiszt hangos szóval keresi az erdőben rókát leő vadásztársait, merészet gondol, földre veti magát, s még mielőtt az iroda-

tiest fegyverét használhatta volna, megragadja az irodatiszt lábszárát, s kirántja, úgy hogy az hanyattesve, s fejét egy fatönkébe vágva, elájul. Még egy pillanat, s usgye, rohan a két cigány, magával vivén az irodatiszt drága fegyverét emlékül. A zajra előkerülnek a vadásztársak is, s mozi-szerű hajszá kezdődik, fegyverrel és vadászkutyákkal, úgy hogy Sárköziék, (hogy minél jobban futhassanak), még a fegyvert is eldobják maguktól. Sikerrült is a bokros terepen nyomtalanul eltűnniök.

Másnap az ügyészség Gagyí fogházőrmestert küldte ki a cigányok kikutatására. De hiába kereste az őrmester a szökevény cigányokat Fátfalván s a Nyikóvölgyben, még csak nyomokra sem akad. Reménytelenül utazott vissza Keresztúrról Bögöz felé, hogy a béta—dobó—vágási dombok között próbáljon szerencsét. S amint a vonat ablakán kitekint, majd elhül a csodálkozástól: ni ott mennek a szökevény cigányok az országuton, a vonattal ellenkező irányban.

Óriási izgalom vesz rajta erőt, hiszen ha a vonat így robog tovább, akkor teljesen eltűnnek a szemei elől a cigányok! Vészfék! A vonat megáll! Az őrmester leugrik! Épp arra jön egy szánkó 2 jó caikóval! Tiszta mozi. Az őrmester revolvert fog a szánkás atyafira s úgy kényszeríti, hogy forduljon meg s hajtson, ahogy csak bír. De izgatottságában elfelejti megmondani, miről van szó. Csak hajtson. Az atyafi mukkanni próbál, de az őrmester a lövésre kész revolverrel még ezt is megtiltja. Hiszen ez örült, gondolja magában az atyafi, tisztára örült. Legjobb lesz, ha behajtok vele a legközelebbi cserdőörösrre, s amugy Istenigazában közibe vágott a „csittkóknak”. Tiszta mozi. 1200 méter hosszú szenzáció.

Hajszá! Végre elérik a halálra képedt cigányokat. Az őrmester megköti őket, az atyafi is megtudja, hogy nem örülttel, hanem egy nagyon is buzgó fogházőrmesterrel van dolga, aki örömmel vegyes büszkeséggel viszi be szánjával a társaságot az udvarhelyi fogházba. Vége. — Talán mondanom sem kell, hogy az ügyészség a kötelestudó és bátor őrmestert megdicsérte és pénzjutalomban fogja részesíteni.

Hogy a szökött cigányok milyen jutalomban részesültek a fogházban azt a kedves Szerk. Ur élénk fantáziájára bízom. Hát nem tiszta mozi? Akár csak az egész élet.

A viszontlátásra:

Pista bácsi.

Panem et circenses.

Amikor az ós Róma már túlélte magát, népének lelki világát már nem izgatta a harci diadalok tüze, amikor a régi dicsőség már kialvóban, a régi becsület már feledésben, a művészet, tudomány már a dicsőséges múlt visszavetődő halvány fénykévéje volt csupán és elkövetkezendőben volt az idő, melyről klasszikus költők énekeltek:

„Róma megvész s rabigába görnyed”...

a nép már csak „panem et circenses”, kenyeret és cirkuszt kívánt. A renyheségben, dologtalanságban lebzselő nép csak két fogalmat ismert: az életet, s az élvezetet.

Az idők megisméltik magukat. Ma már Nero, Caligula, a Caesarok cirkuszai romokban hevernek, ma nem tör a magasba a nép vad ordítása: „panem et circenses... A vad gladiátorok fegyvercsörgéssel vegyült ordítása, a vadállatok rémes üvöltése nem hangzik a cirkuszok sokszor vér-

rel áztatott porondjáról, de ha nézzük a mai életet, ha figyelemmel kísérjük az életért való tülekedést, a nagy tömegek gondolkozását, ma is arra a tapasztalatra jutunk, hogy a ma robotoló, lelket testet ölő munkájának is két fő bolygója a kenyér és élvezet.

Dolgozunk a kenyérért, mely táplál, de dolgozunk az élvezetekért, melyek talán feledtetnek sok mindent, gyönyörbe, mámorba ringatnak, hogy aztán ezek múltán annál ridegebbnek, sötétebbnek lássuk életünket, — s hogy ezek a rémképek eltávolodjanak, újra jön a munka s nyomában újabb élvezet.

A néptömegek lelkületét mindig bizonyos külső hatások befolyásolják s ettől éppen úgy, mint az egyén, a nagy tömeg sem bír szabadulni. Amikor a lelkeket elfogja valami megmagyarázhatatlan lethargia, hatalmába ejt az elfásultság, akkor a szabad akarat megnyilvánulása másodrendűvé válik, ködképek után fut a gondolat, anélkül, hogy erejét a való élet forrásából merítené.

Mi is mulatók népe vagyunk, hisz „sirva vigad a magyar”, de talán még sem voltunk ez ideig annyira bohók, hogy életünk súlyos keresztjeit a mulatozás lenge fátyolával borítsuk be, s mikor legégetőbb problémáink megoldásáról van szó, azt is heje huja, zene zengés, cimbalom-pengés közt intézzük el. Mert hogy is állunk? Kell közszégházát, menházat építeni, jótékonytárgyakat gyűjteni, elhagyott, züllesnek indult gyermekeket felruházni, népkönyvtárat felállítani, ágyuvá vált harang helyett új harangot szerezni, megromlott tüzoltószereket pótolni, gazdasági életünk közös intézményeit kell fenntartanunk, gyengén dotált papjainkat, tanítóinkat, elárvult iskoláinkat istápolnunk, temetkező helyeinket bekeríteni, a háboru borzalmaiban roncsokká vált hőseinket felsegíteni, ... nekünk az ezekhez szükséges összegeket mind, mind ki kell táncolnunk, ki kell mulatnunk, mert másképp az előirányzott költségnek a legcsekélyebb hányada is alig jön össze.

Egy irtózatossá önmegadózássá vetjük alá magunkat, anélkül, hogy észre akarnók venni, hogy tettünk léha és nem férfias, anélkül, hogy gondolnánk a gyakori mulatsággal járó erkölcsi züllésre, s számot vetnénk azzal, hogy a mi erőnket sokszorosán tulszárnyaló erőfeszítéssel a főcélit alig-alig szolgáljuk, s áldozatot teszünk oly oltároknak, mely oltárok a mi érdekeink szolgálatában egyáltalán nincsenek.

Mert vizsgáljunk meg csak egyes eseteket. Mulatságot rendezünk, mert a szegény gyermekeket kell felruházni. A cél szent és nemes. Oda már el kell menni. Családtagjaim bálozó ruhái a tavalyiak, azokban már a kijutható megszólásért, lenézésért sem lehet elmenni, — akárhogy is kell az az új ruha. A bálban vagyunk, szünet van, tódul a nép az étterembe, nem maradhatok szégyenszemre a bálteremben, családom vacsorához ül, pohárcsengés is vegyül a zajba, a cigány is csak huzza azt a fülbe-mászót, újra csak elő a bugyelárral, s amikor a szegény családapa másnap a gyönyörteljes mámorból ébred, az élet nyomorúságának rémképe mered felé, mert jótékonytárgyat gyűjtött. Persze ennek meg kellett történnie, mert, ha hozzá megelőzőleg bekopogtatnak egy ivvel, melyen segítségét kéri, — a válasz legtöbb helyen az: nem tehetem, sajnos, nem áll módomban. Ezért érik egymást nálunk a mulatságok s ezért van az, hogy „ég a házunk” s mi táncolunk a lángnyelvek között.

Nem jól van ez, ahogy van, magyar testvéreim! Milliőkat dobunk ki, hogy sovány ezeket vihessünk viharvert oltárainkra áldozatul. A vigság álarcát öltjük magunkra, amikor megremeg a szív, s fáj a lélek. Oltalan pazarlókká válnak, amikor az a meggyőződésünk, hogy áldozatot, szent, magasztos áldozatot hozni erőtlenekek vagyunk. Sajnos, nem emelkedtünk föl arra a lelki magaslatra, hogy a mai világ áldozatokat követel mindenkitől, s ezt az áldozatot nem a múlt élvezetek hajhászása közben hanem komoly életfelfogással, önzetlenül és céltudatosan kell megfizetnünk.

Uj hazánkban két millió magyar él; ha minden egyes személytől átlagban husz leu áldozatot követel, fennmaradásuk, jövőnk, ez összehordott áldozattal mennyi fájó könyvet lehet letérlni, mennyi intézményt fenntartani, s kulturánknak hány oltárát tudjuk fölépíteni, s a divatos módon hozott áldozatok nyomában mi jár? Anyagi és erkölcsi züllöttség, más nemzetek lesújtó ítéllete, s a jövő életre való felkészültség teljes hiánya.

A régi Róma megdült, a begyepesedett cirkuszóriások felett enyelgve játszik az esti szél, elavult foliánsokon maradt csak fenn egy megromlott lelkületű nép ujjongó kiáltása: „panem et circenses”. Hagyjuk ezt, az élet munkára hív, komoly, öntudatos munkára, a léha örömlök ideje letelt, az áldozati oltárok hadd füstöljenek; de körülöttünk ne bohóc ruhában táncoljanak az emberek, hanem égre emelt szemek, a jövőben való erős hit és szent elhatározás hordja oda áldozatát. V—6.

IRODALOM.

Kaczér Illés: A vakember tükre. Kaczér Illés jóideje ismert nevű író; írásai — regények, elbeszélések — már évekkel ezelőtt elismerést, dicséreteket kelteve jelentek meg Budapesten. Legutóbb pedig, úgy tudjuk, ugyancsak ott ismét egy regényét adták ki. Leginkább szembezőkő tulajdonságai: gazdag ritmusu, színes, fűszeres nyelve, s tarka pompájú, meg elevenítő képzelete, mely keleti tárgy műveiben különösen jól érvényesül. Az írói kiforrottság, könnyed rutin mellett, ezek az említett tulajdonságok hatnak leginkább mostani novellás kötetében is. Ezek bilincselnek le, szuggesztívak belénk a valóságosság illuzióját akkor is, ha reális, akkor is, ha fantasztikus anyagból szövi meséit. Így tudja elhitetni (olvasás közben) történetét annak a csillagász-tudósának is, aki, egy párhuzamosan fejlődő szerelmi eset mellett, részese, hőse a nevezetes archimédeszi pont megtalálásának. A pályájából kilődított földgolyón azonban a szerelem kibűl. Egy régi londoni papírgyár üzemének leírása közben — a különböző eredetű rongydarabok fantasztikus beszélgetése után — az író a nagy Shakespeare alakját és korát megkapó hangulatban támasztja föl. A kötet elolvasását már ez egy novella szépsége is megjutalmazná, de többnyire érdekesek és szórakoztatók a többiek is. A könyv a kolozsvári Lapkiadó R. T. kiadása. T. L.

Alarcos és jelmezes fillérestély. A Polgári Önképző Egylet a tervbe vett reggelig tartó, nagyszabású alarcos és jelmezes fillérestélyét február hó 10-én szombaton tartja meg a Bukarest-szálló nagytermében. Bövebb felvilágosítást falragaszok után ad a rendezőség.

HIREK.

Január 27.

Az arcom.*

*As egyik, mint a holtak arca:
Komorra dermedt néma arc;
Színét a sok hiába-harc
S meddő sikoltás megfagyaltta.*

*Mosolygó fintort vág a másik —
Viggá torzul itt kin, a baj;
S mégis, bár hahótába hal,
Minden fogat fanyarra vást.*

*— Ki rám néz: szán, majd felkacag;
Pedig e kellős arcu orcám
Csak egy, igaz és engem ad.*

*És bennem milliók sorát:
As életet; mely minden órán
Halálosan komoly — s fonák*

Farcádi.

* A tehetséges székely költő kiadásra készülő kötetéből.

Madách születése százados évfordulójának, szelvében való lelkes megünneplésébe zavaró tünetek vegyültek: Az ember tragédiájának előadását előbb Kolozsváron, majd Nagyváradon is — úgy szólván: indokolás nélkül — megtiltották. Nem is lehetne ilyesmit komolyan megindokolni. Az eset a magyarság körében — de a megértő és felvilágosult román körökben is — erős megütközést okozott.

Szakáts József halála. Ismét meghalt a város egy öreg derék kereskedő polgára: Szakáts József. Muakás, szorgalmas, szerénysége dicára is közzismert egyéniség volt a 77 éves öregur, kinek kis üzletébe bizalommal jártak a környékbeli lakók. Rövid szenvedés után halt meg f. hó 26-ikára virradó éjjel. Nagy és szép család, özvegye, sok gyermeke, unokája s más hozzátartozói gyászolják. Temetése vasárnap, 28-ikán d. u fél 4 órakor lesz.

Királyi kitüntetés. A király Zchil Auréli magyarfeleki lelkészt a román koronarend lovagi rangjával tüntette ki.

Polgári fillérestély legközelebb f. hó 30-ikán, kedden lesz; változatos és érdekes műsora: 1. Nyitány. Halász Róbert és zenekara. 2. Felolvas Nagy János. 3. Szaval Tittel Mancika. 4. Énekel Bodrogi Balázs. 5. Melodramát ad elő Rájk József. 6. Énekel Lőrincz Teréz. 7. Zeneszám. Halász Róbert és kisérete. 8. Bohókás énekes jelenet. Előadja két maszka. 9. Szindarab. A főügyésznő jó szívé. Személyek: Kaposi főügyész — Molnár Gergely. Margit, a felesége — Borbáth Ilonka. Lenke, barátja — Bucsi Emma. Béni — Bucsi Dezső. Balantér Ádám — Felméri Endre. Rendezők: Bucsi Emma, Borbáth Ilonka, Molnár Gergely, Bucsi Dezső.

Tilos a politizálás a tanuló ifjaknak. A tankerületi főigazgatók rendeletet adtak ki a középiskolák igazgatóságainak. A rendeletben eltiltják a tanuló ifjúságot a politikai mozgalmakban való részvételtől.

A főgimnázium Petőfi estélye. A városunkban rendezett Petőfi-ünnepeknek sorát méltóképpen fejezi be a román. kath. főgimnázium Petőfi estélye, amelyet február 3-án tartanak meg a Bukarest-szálló színháztermében. A változatos műsor kedves szellemi szórakozást ígér. Már Herceg Ferencnek, a finom tollú írónak „A költő és a Halál” című egyfelvonásos darabja is megérdemli a megjelenést, amely Spanyol Pál rajztanár, festőművész gyönyörű díszletezése mellett a legjobb előadásban fog színrekerülni. Ezenkívül szerepelni fog a Filharmonikus

Társaság teljes zenekara, az ifj. énekkar mind szebbnél szebb számokkal. Hallani fogunk két gyönyörű költeményt az ifjúság részéről. Az ünnepi beszédet Fazakas Gáspár, a népszerű tanár és jeles szónok fogja mondani. A teljes műsor különben a következő: 1. Nyitány. Előadja a Filharmonikus Társaság. 2. Petőfi lelke. Irta Szabolcska Mihály. Szavalja Paál Magda VII. o. t. 3. Petőfi—Révfy: Népdalegyveleg. Előadja az ifj. vegyeskar. 4. Beszédet mond Fazakas Gáspár tanár. 5. Petőfi. Irta Endrédi S. Szavalja Winter Pál VIII. o. t. 10. perc szünet. 6. A költő és a Halál. Irta Herceg Ferenc. Személyek: A költő — Bálinth József. A százados — Werner Sándor VIII. o. t. A gazda — Szász József. Falusi leány — Vas Magda. Konziliárius — Biró Lajos. Bíróné — Szakáts Méci. Kezdete este pont 8 órakor. Helyárak: Páholy 100, oldal- és támlásszék 20, zártszék- és erkélyszék 15, állóhely 10, diákjegy 5 leu. Jegyek előre válthatók a Könyvnyomda R.-t. papirkereskedésében és este a pénztárnál.

Koszorúmegváltás címén Szakáts József halálesete alkalmából Soha Aladár papirkereskedő 100 leut adott át szerkesztőségünknek a ref. felekezeti iskola javára. A szép és okos elhatározás önmagát dicséri, s a kegyeletes célnak is megfelel. Az összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

Egyházi estély. A helybeli református ifjúsági egyesület január hó 28-án, vasárnap délután 5 órakor a kollegium imatermében egyházi estélyt tart, melyre az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Az estély érdekes programja a következő: 1. A gyülekezet éneke: Mint a szép hives patakra. Zolt. 41. 1. vers. 2. Elnöki megnyitót mond: Vajda Ferenc lelkész-esperes. 3. A gyülekezetben. Tompa Mihálytól, szavalja: Csépp Gergely VIII. g. o. tanuló. 4. Ének. Előadja: az ifjúsági egyesület vegyeskara. 5. Felolvasás. Tartja: Gönczi Lajos főgondnok. 6. Énekel: Bodrogi Balázs, zongorán kíséri Benkő József. 7. Szaval: Gálffy Zsuzsika. 8. Zárszó. 9. A gyülekezet éneke: Erős várunk. Belépés ingyenes. Kegyes adományok a fűtés és világítás céljaira köszönettel fogadtatnak. Az estély rendezői: Berekméri Annuska, Muszka Irénke, Tittel Mária.

A városi jéggyár áthelyezte telepét a vasuti állomás melletti szeszfinomítóhoz, ahol a tavalytól eltérően módjában lesz kristálytisza fehér jéget gyártani. Előjegyzéseket már most elfogad. Telefonszám 50.

Szombathalviak szép példaadása. A héten megkezdődött Szombathalván is az egyetemes iskolaadó fizetése. Nagy örömmel halljuk, hogy már az első napokban többen akadtak, akik a rájuk kirótt összegben felülfizettek. Különösen Imre Janos felső, Simó János és Hegyi Pál jelentékeny összegekkel fizettek felül. Nagy lelki gyönyörűségünkre szolgál ez a szép hír, mert ebből azt látjuk, hogy a nemzeti áldozathozatalban a magyar gazdák sem akarnak elmaradni a többi társadalmi osztályok mellett. Valamikor főképp származás és rang szerint értékelték az embereket. Ma már cselekedeteik szerint értékeljük őket. Azok a gazdák, iparosok, kereskedők, tanítók, papok, tanárok, intellektuelek ma a mi legnagyobb, legbecsültebb embereink, akik legtöbbet tesznek, áldoznak a magyar ügyért. Ővék a nemzet hálája, nagybecsülése. Viszont lehet valaki közöttünk a legelőkelőbb ur, ha magyarságáért nem akar áldozni, a nemzet szemében értéktelen, semmi ember. Az olyan „magyar” pedig, aki még az egyetemes iskolaadót sem fizeti meg,

az a magyar nép ellensége. Aki fővényességével, nemtörődésével elősegíti a mi romlásunkat, nem méltó a magyar névre. Az ilyen embernek említése csak fájdalmat és bús keserűséget okoz a lelkünkben.

Az Iglói diákok című 4 felvonásos zenés diáktörténet előadását a Székely Dalegylet közkívánatra a Bukarest szálló színháztermében február hó 1-én délután 4 órai kezdettel megismétli. Belépti díj tetszés szerint. A karácsony másodnapján zeufolt ház mellett előadott darab iránt megnyilvánult tetszés nem hagyta nyugodni a rendezőket, mely most az ifjúság szórakoztatására is újratázza a darabot. Tekintve a nagy érdeklődést, az előadás ugyerkölcsileg, mint anyagilag biztosítottaknak ígérkezik.

A luxus- és forgalmi adó befizetése. A helybeli kir. pénzügyigazgatóság értesítése szerint, a pénzügyminiszterium 29744—922. sz. rendelete értelmében az 1922 évi december hóra esedékes luxus és forgalmi adó befizetése 1923 január 5-én kezdődik és a befizetés a meghatározott sorrendben eszközöndő. Az adó be nem fizetése a törvényben előírt büntetéseket vonja maga után.

x Orvosi hír. Weisz Fülöp dr. körorvos rendeléseit Székelykeresztúron ismét megkezdte.

A Magyar Kisebbség, Jakabffy Elemér dr., Sulyok István dr. és Willer József dr. Lugoson megjelenő nemzetpolitikai szemléje minden újabb számmal bizonyítékát adja a jónevű szerkesztők hivatottságának és hozzáértésének; mindenik szám nívós és tartalmas. A január 15-ikén megjelent 2. füzet vezetőhelyén Neugeboren Emilnek, a szászok érdemes és nagytekintélyű politikusának németből fordított cikkét közli, melyben érdekesen fejtegeti a különbséget a kisebbségek törvényes jogai és az irredenta törekvések között, mely utóbbiak folytonos keresése, gyánítása a hangoztatók részéről legtöbbször lapangó rosszhiszeműség. Pál Gábor dr. a székelyföldi közbirtokok és az agrárreform kérdéséről, Szörnyű Béla dr. a jövő gazdasági népneveléséről, Gombos Benő az erdélyi zsidóság mai helyzetéről és politikájáról mond el érdekes dolgokat. Több érdekes apró cikk, változatos szemleorvat egészítik még ki a tartalmas füzetet.

A város sakkjátékosai a Polgári Önképzőegylet segítségével és helyiségében, egy december 26-ikától f. hó 22-ikéig tartó sakkversenyt rendeztek, melynek 18 résztvevője volt. A változó esélyek és sok érdekes momentum mellett lefolyt verseny eredménye: első lett Szabó Károly 16, második Kovács István 15 és fél, harmadik Szilágyi Ignác 14 nyert egységgel, a negyedik helyre egyformán 12 ponttal Bolyai Gábor Dénes és ifj. Göllner Béla jutottak be. A nyertesek a befolyt résztvevői díjakból csinos jutalomtárgyakat kaptak. A magas nívóju, szép szellemi sport városunkban való ténylegesítésének csak örülhetünk, s kívánatosnak látnók, hogy az érdeklődést felkeltő, hasonló versenyek itt minél többször rendeztessenek.

A mozgófénykép színházak filmjeit ezután Romániában is egy bizottság fogja felülvizsgálni s csak azokat a filmeket lehet a közönségnek bemutatni, amelyeket a bizottság engedélyez. A 15 éves aluli fiú és leány gyermekek ezután egyáltalában nem vehetnek részt a felnőttek előadásain. A tanuló ifjúság számára külön előadásokat fognak rendezni arra alkalmas filmekkel. A miniszter ilyen irányú rendelete a főtanhatóságok útján már megérkezett az egyes iskolák igazgatóságaihoz.

A Polgári Önképzőkör f. hó 23-ikán prefectusi engedély alapján, a 16-ikára megállapított programmal filaréatélyt tartott, melynek közönsége a színháztermet zsufolásig megtöltötte. A konferálást Körtvélyfáy városi tanácsos a töle megszokott ötletességgel, találó éllel, köztetszés mellett teljesítette. Vass Magda kedves közvetlenségével, Kovács Gergely megkapó erővel szavaltak. A táncosnői tehetségéről már korábban is bizonyosságot tett Göllner Picike most is sok temperamentummal, kecsesen táncolt. Hatásosan, szépen énekelte Kerekes Árpád, sok kacagást keltve kuplézott Zitzmann. Jók voltak a kis szindarab szereplői: Szentes Annuska, Orbán Rózsika, Zitzmann és Bodrogi Géza is. A zenét Halász Róbert zenekara szolgáltatta megelégedésre.

Tenyészbika-kiállítás Székelykeresztúron. Az évente szokásos, díjazással és vásárral kapcsolatos székelykeresztúri tenyészbikakiállítást a vármegyei gazdasági egyesület február 28-ikán a jelen évben is megrendezi.

Gyermekgyilkos anya. A mult hetivásár napján történt, hogy bejött a vásárra egy szomszéd községbeli gazdember 22 éves hajadon leánya. Azonban már a város végén oly erős fájdalmakat érzett, hogy kénytelen volt a kocsirol leszállni s egy legközelebbi kocsmába betérni, ahol rövid idő múlva megállapíthatta, hogy azok a fájdalmak bizony anyai fájdalmak. Hogy a dolgot eltitkolja, a félreeső helyre vonult el, ahol megszülte teljesen kifejlesztett gyermekét. Feldult lelkiállapotában — amelyet csak fokozott szégyenérzete — a szerencsétlen anya arra határozta el magát, hogy elteszi láb alól gyermekét. Szörnyű tettét jóformán meg sem gondolva, begöngyölte az ártatlan teremtetést egy rongyba s ledobta a mélységbe. Hogy senki fel ne fedezhesse tettét, még tégladarabokat és havat is dobott rá. De hiába, mert a házbellek figyelmesek lettek a szerencsétlen anya izgatott jövés-menésére s értesítették a rendőrséget, amely azonnal leszegezte a kis helyiség ajtaját s jelentést tett az ügyészságnak. Rövid idő múlva kiszállt a helyszínre Szabó dr. vizsgálóbíró, Voszka dr. államügyész, Comaa dr. és Böhm dr. törvényszéki orvosok s a bizottság minden kétséget kizárólag megállapíthatta a fentti tényállást. A boncolás során megállapították azt is, hogy a meggyilkolt csecsemő élve és életképesen jött a világra. A szerencsétlen anya súlyos betegen fekszik a kórházban. Az ügyészség gyermekgyilkosság miatt eljárást indított ellene.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság
Odorheiu (Székelyudvarhely)

Értesítés.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy **Harth Anna** (nygynevezett **Mámi**)

szatócs- és bodega üzletét átvetttem és azt italmérséssel kibővíttem.

Kaphatók:

Mindenféle legfinomabb Krémlikörök.
Likör-különlegességek.
Jamaika Tearum.
Asztali borkok.
Nagyszabeni hideg felvígott.
Nagyszabeni fűtszónka, fűstölt házi kolbász
Teavaj, orosz hal, szárdiniák stb. legolcsóbb árban.

A tisztelt közönség további pártfogását kérve maradok,

kiváló tisztelettel:

Harth Anna utóda:
HÓHB JANKA

Legszébben és legolcsóbban
mos és vegyileg tisztít:

Tisztavári Sándorné,
Strada Priiţul Mircea (Petőfi u.) 31.

No. 573—1922.

Publicaţiune.

Tribunalul Odorheiu aduce la cunoştinţă generală că în urma petiţiunii înaintată pe baza § lui 748 pr. c. de către d. na Hosszu Andrei răsc. Rigo Ana, dmi în Jimbor s'a început procedura în privinţa constatării faptului moşii lui Hosszu Andrei fost cu dom. în comuna Jimbor care după informaţiunile săpătate a decedat ca prizonier în Rusia la 20 August 1918, iar pe seama lui a numit curator de dl. avocat Dr. Gőnczy Gábor din Odorheiu. Tribunalul somează pe dispărut şi pe toţi cari au vre-o cunoştinţă cumcă el se află încă în viaţă să încunştiir seze despre această Tribunalul sau pe curatorul numit, cunoscând că în caz contrar, după trecerea de 3 luni scotite dela apariţia a acestei publicaţiuni în gazeta Ardealului Juridic va stabili faptul morţii numitului şsa cum va rezulta din probă.

Odorheiu, la 15 Iunie 1922.

M. M. Popescu mp,
judecător de tribunal.

Őnkéntes árverési hirdetés.

Str. Regina Elisabetha (Bathori-utca) 10. sz. alatti épületes belsőség folyó évi február 18-án d. e. 11 órakor megtartandó őnkéntes nyilvános árverésen egészben, esetleg a helyszínen megjelölendő határok szerinti megosztás mellett, el fog adatni. Közlelbbi feltételek: dr. Szabó és dr. Nagy ügyvédek irodájában.

Sz. 13—922. orf.

Határozat.

Odorheiu város árvaszéke Molnár Sámuel odorheiu lakosnak, mint őzv. Burnász Imréné Szalai Aranka, ugyl mint kk. Burnász Imre és Anna Mária gyermekei t. és t. gyámja teljhatalmu meghatalmazottja fenti számu kérésére elrendeli az odorheiu 227. sz. tjkben A + 456, 457 hrszmu Púta Regina Maria (Deák tér) 10. házszámú emeletes kőház őnkéntes eladását. (Az árverés helye Odorheiu város árvaszéke hivatalos helyisége): I. em. 4. sz. ajtó).

1. Az árverés határaspja 1923. évi január hó 27-én d. e. 10 órája.

2. Kikiáltási ár 280 000 leu, azaz kettőszáznyolcvanezer leu.

Az árverés fogamatossitása végett a városi árvaszék Soó Domokos városi tanácsost küldi ki.

A bánatpénz a kikiáltási ár 10%, a mely összeg az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez leteendő.

A részletes árverési feltételek a városi árvaszéknel és kiküldöttnel a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Jelen árverési hirdetésnek a városi árvaszék a „Székely Közélet” helyi és a „Brassói Lapok” brassói napilapokban való közzétételét rendelte el.

Odorheiu, 1923 január 11-én.

Negrutiu s. k., elnök.

Eladó Remington-írógép és egy pedálos cimbalom.
Cim megludható a kiadóhivatalban.

Mindenféle ipari varrógépek javítását és állandó jókarban tartását 10 leu általány összegért vállalom. Felvilágosítást ad:

JIRGAL ALAJOS,
Bul. Reg. Ferdinand (Kossuth u.) 52.

Betfalván egy 5 holdas belsőség

és hozzá külsőség, továbbá a nagygalambfalvi határon a Nagy-völgyben Szoros-rét pataka mellett 13 hold erdő és kaszáló **ELADÓ.** Értekezni: **Sebesi Jánossal** Odorhei-Székelyudvarhelyen Púta Regina Maria Baththyány tér 6. sz. alatt lehet.

Meghívó.

Az Udvarhelymegyei gyümölcsértékesítő és Központi Szeszőfő R. T.

Odorheiu Szőlősi. Samu irodájában

1923 febr. hó 5-én d. u. 4 órakor

rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényeseket meghívja.

Tárgysorozat

1. Elnöki megüytő és megalakulás.
2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése, a mérleg megállapítása és az igazgatóság és felügyelőbizottság szabályszerű felmentése.
3. Esetleges indítványok.

A mérleg a közgyűlésig a vezérigazgatónál megtekinthető és a következő tételből áll: Mérleg-számla. Tartozik Felszerelés 73500. — Adások 10610 33 Veszteség átvitel 16624 67. Követel, hitelezők 725. Részvénytőke 100 000 L.

Ministerului Lucrărilor Publice Direcţiunea de Poduri şi Şosele Cluj. Serviciul de poduri şi şosele din jud. Odorheiu.

Nr. 51—1922.

Publicaţiune.

In baza ord. Nr. 220/1923 din 12 Ianuarie 1923 a Ministerului Lucrărilor Publice Dir. de Pod. şi şosele din Cluj se publică licitaţie cu oferte închise pentru aprovizionarea pietrişurilor necesare pe şoselele naţionale din judeţul Odorheiu şi anume:

Producerea pietrişului sau a pietrişii sparte transportul cu căruţă şi prizmuirea 14 800 m³. totalcu suma devizului de Lei 1.361.985.

Licităţia se va ţinea în ziua de **21 Februarie 1923.** la ora 11 în localul Direcţiunei de Poduri şi Şosele din Cluj (str. Berde Mózes Nr. 2) şi la serviciul de poduri şi şosele din Odorheiu.

Licităţia de publice pentru cantitatea arătată, in-şă Direcţiunea isi rezervă dreptul, cu ocaziunea incheierii contractului se reducă cantitatea cu maximum 50%.

Invităm pe toţi aceia, cari doresc a lua parte la licitaţia aceasta şă şi inainteze la numita Direcţiune sau serviciu oferte întocmite conform prevederilor legii condiţiunilor publice art. 73—85 şi a condiţiunilor mai jos arătate până la ora 11 a zilei fixate.

Deasupra adresei pe plicul închis şi sigilat a ofertei se va scrie. „Ofertă pentru aprovizionarea pietrişurilor pe şoselele nationale în judeţul Odorheiu”.

Oferte se pot inainta atât pentru cantitatea întreagă, cât şi pentru cantităţi mai mici. Oferte până la Lei 100.000 se pot inainta şi serviciuui iar peste Lei 100.000 numai Direcţiunei.

Oferte in-şriate sau date prin telegramă, cât şi oferte, cari vor cuprinde condiţiuni, nu se vor lua în considerare.

In oferte se va arăta rabaţul din preţurile unitare ai nu sunt globale.

Garanţia provizorică de 4% a sumei oferite se va pune la careva Administraţie Financiară şi recepisa primită se va anexa ofertei.

Aceasta garanţia la incheierea contractului se va completa la 6% a sumei contractate şi dia fiecare situaţie se va detrage 4%. detragerea aceasta de 4% se va elibera dacă lucrările vorfi înstate de bune după recepţia provizorică iar garanţia de 6% numai după recepţia definitivă.

Proiectul lucrărilor, condiţiunile speciale pentru aprovizionarea materialelor de întreţinere a şoselelor şi modelul de ofertă se pot vedea zilnic între orele 10—13 la Direcţiunea de Poduri şi Şosele din Cluj şi la serviciul de poduri şi şosele din Odorheiu.

Ofertele se vor redacta numai după modelul şi tabloul repartişrii pietrişului dat de Direcţiune sau de serviciu şi exclusiv în limba românească şi román valabile 60 (şasezeci) zile.

Ofertele inaintate obligă ofertantul numai de cât, iar atatul numai după aprobarea Ministerului.

Odorheiu, la 18 Ianuarie 1923.

Şeful serviciului de poduri şi şosele Odorheiu.

Sipos ing. sef.

Odorhei r.-t. város tanácsától.

Sz.: 234—923. k. i.

Hirdetmény.

Közhirre tesszük, hogy Dés városában 1923. évi február hó 26-án bika kiállítás és vásár fog tartatni.

Odorheiu, 1923 év január 25

A városi tanács.

Eladó ház.

Crisztur Székelykeresztúron 3 szoba, konyha és mellékhelyiségekből álló ház ELADÓ. Értekezni lehet: **Jakab János** — törvényszéki bírónál ugyanott. —

No. 576—1922.

Publicaţiune.

Tribunalul odorhei uduca la cunoştinţă generală că în urma petiţiunii înaintată pe baza §. 748 pr. c. de către Szabó Péter Gergely dom. in Zetea Zetelaka s'a început procedura în privinţa constatării faptului morţii fiului sau acume, Szabó Mihály fost cu dom. in comuna Zetea care după informaţiunile capătate a decedat ca soldat pe frontul rusec la **20 Maiu 1915.** in orasul Hendor in Galitia, iar pe seama lui a numit curator pe dl. avocat Dr. Ráduly István in Odorhei.

Tribunalul someaza pe disparatul Szabó Mihály şi pe toti cari auvre o cunoştinţa cum ca el se afla inca in viata, sa incunostiinteze despre această Tribunalul sau pe curatorul numii, cunoscand ca in caz contrariu, după trecere de 3 luni scotite dela apariţia acestei publicaţiuni in gazeta „Ardealul Juridic” va stabili faptul morţii numitului asa cum va rezulta din probe.

Odorheiu, la 15. Iunie 1922.

M. M. Popescu m. p.,
jude de trib.

Administraţia plasei Ocland.

Szám 1—1923.

Tárgy: Oclandi s. jegyzői állás betöltése.

Pályázati hirdetés.

Az üresedésben lévő oclandi segéd-jegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhivom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1900. évi XX. t. c. alapján nyert jegyzői oklevelükkel és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérelmeiket hozzávaló legkésőbb **1923 február hó 20-ig** okvetlenül nyujtsák be, mert az elke-szotten beadott kérelmeket figyelembe venni nem fogom.

Közszolgálatban levők felettes hatóságuk utján pályázhatnak.

Az ezen állással egybekötött javadalmazás a C. D. II számú Decretumban van megállapítva.

Ocland, 1923. évi január 24.

Dr. Macedon Gionca,
primpretor.

Nagyobb mennyiségű, jó minőségű **bükkfaszenet** keresünk megvételre **Földes Testvérek, Arad.**

Sáncrain-Székelyszentkirályi Hangyaszövetkezet **BOLTKEZELŐT** keres. Értekezni lehet az odorheiu Hangya transito raktárnál.

Eladó beltelek.

250 □ öles gyümölcsös bennvaló a Sós-fürdő-utca első részén **eladó.** Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

Eladó ház.

Str. Principesa Ileana (Eöt-vös-utca) 6. sz. alatti ház eladó.

Értesítés.

Az igen tisztelt közönség szives tudomására hozom, hogy Púta Regina Maria (Baththyány-tér) **7. szám** alatti

borbélyüzletet

Schuller Rudolftól átvettem és azt saját nevem alatt tovább vezetem.

Kérem továbbra is igen tisztelt vendégeim és a közönség jóindulatu pártfogását. Tisztelettel:

György Viktor,
borbély és fodrász.

BODEGA

Ifj. KASSAY F. DÉNES

Odorheiu—Székelyudvarhely, Bul. Regele Ferdinand (Kossuth-u.) 16.

Állandóan raktáron:

Házi kolbász
friss szebeni sonka,
budapesti Herz-szalámi,
különbféle szardiniák,
ringli, oroszhal,
csemegesajtok, teavaj,
mindennemű prima likőrök,
cognac, Jamaikai tea rum,
CELL-sőr,
Előpataki, borszéki, felsőrákosi
gyógyborvizek,
szódaviz.
Kis- és Nagyküllő-menti
fajborok nagyraktára.

Egyben felhivom a t. vidéki vendéglősök b. figyelmét is jó minőségű boraim megízlelésére. (Nagybani eladás.)

Szekerok megbízható beálló helye.

Értesítés!

Nagysolyosi **KONCZ ÁRMEN** gyógyszerész
szódavizgyárát kiegészítve:

„**Kristály-viz**” gyártással, ismét üzembe helyezte és nemcsak az udvarán (hátsul bal oldalon) lévő szódaviz gyárában, de egységes és ugyanazon gyári árában kaphatók az alább írtaknál. **Mindennap friss töltésű: SZÓDAVIZ** 6 decis kristály „Szifonokban” kizárólag csak vendéglőkben, kávéházakban, bodegákban, étkezdékben, kórházakban, cukrászdákban kaphatók, mert kevés a Szifon, és mostan semmi áron sem kaphatók. A szódaviznek 6 decis literes üveggel az ára **2 L. 50 bani mindenütt**, kiszolgálva. **Többet ne tessék sehol se fizetni!**

„**Kristály-viz**” félliteres kancsok csatos üvegekben van forgalomban, de a sokkulta nagyobb cseppfolyós szőnsa vval telítve és így helyettesíti a szódavizet, amely Szifonokban adatik ki. „Kristály viz ára: egy féli literes üveggel **2 Leu.** Ez is mindenütt egységesen ugyanazon árában adandó ki és semmi szin alatt többet ne tessék fizetni!

10 Szifonnal vagy üvegekben Kristály vizet megrendelőnek **hához szállítatok** Kristály-vizes üvegekért **10—10 Leu, Szifonokról térítvény adandó a 100 Leu értékben számítva darabját.**

Vidékre is kiadatik, de ottan ajánlatos, hogy erős literes vagy más nagyobb üvegeket hozzanak és dugót hozzá, mely esetben **1 liter 3 L. számítok** legalább 10—10 üveggel vére.

Borral élvezve kitűnő, üdít, frissít, a bornak kedves isét ad és nem okoz kácaenjamert másnapra! A bort nem feketíti meg, mint a sok vas és kénhidrogént tartalmazó ásványviz. **Betegeknek** éppen kiváló fel-üdüi, felfrissíti, száját, torkot baktérium-mentessé teszi! **Járványos betegségek ellen megóv!** Tessék vendéglőkben atb. fentirt helyeken kizárólag Koncz Armin-féle **szóda vizet és Kristály-vizet** kérni és elfogadni! Kapható: Bukarest-szállodában, Dacia-Barkóczy vendéglőjében, Kassay Dénes bodegájában, Szabó Károly vendéglőjében, Gaspár és Papp kereskedésében, Orbán és Schwochter borkereskedésében és Zárug Antal fűszerkereskedésében Szombatfalván, eredeti áron.